

YARGITAY
21. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2011/2140
Karar No. 2011/2189
Tarihi: 14.03.2011

İlgili Kanun / Madde
506 SSK/79

-
- ***SİGORTALI ÇALIŞMANIN TESPİTİ***
-

ÖZETİ: Somut olayda; davalı şirketin yaptığı işin şehir içi eşya taşımacılığı olduğu ve işin niteliği gereği adına kayıtlı 4 adet kamyonla şehir içi eşya taşıma işi yapan şirketin İşçi çalıştırmadan bu işi yapmasının hayatın olağan akışına uygun olmadığı, gerek Kurum müfettişi raporunda gerekse bordro tanığı Emin Güzel ile diğer tanıkların anlatımından davacının davalı şirkete ait nakliye işinde hamal olarak çalıştığı anlaşıldığı halde, mahkemece davanın kabulü yerine, davacının çalışmasının devamlılık arz etmediği gerekçesi ile reddine karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir

Davacı, davalılardan işverenlere ait işyerinde 10.11.2001 tarihinden itibaren geçen ve Kuruma bildirilmeyen çalışmalarının tesbitine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme ilamında belirtildiği şekilde, isteğin reddine karar vermiştir.

Hükmün davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hâkimi Mehmet Beleş tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

Dava, davacının 10.11.2001-26.03.2002 tarihleri arasında davalı işverene ait işyerinde çalıştığının tesbiti istemine ilişkindir.

Mahkeme, istemin reddine karar vermiştir.

Dosyadaki bilgi ve belgelerden davacının çalışması ile ilgili davalı işveren tarafından kuruma verilmiş işe giriş bildirgesi ve çalışma bulunmadığı, davalı şirket adına işlem gören 6844433 sicil nolu iş yerinin 15.05.1991 tarihinde 506 sayılı Yasa kapsamına alındığı, aynı zamanda davalı şirket yetkilisi olan davalılardan Nihat Uçar'ın Kurum müfettişine şirketin şehir içi nakliye işi ile uğraştığı adına tescilli 4 kamyon bulunduğu ve şehir içi eşya taşıma işinde piyasadan hamal temin ettiklerini söylediği, Kurum müfettişi tarafından düzenlenen 28.09.2004 tarihli rapor ile davacının ev eşyası taşıma işinde çalıştığının kabul edildiği halde çalışmanın süreklilik oluşturmadığı ve işverenle aralarında hizmet akdi ilişkisi bulunmadığı gerekçesi ile davacının yaralanması olayının iş kazası olmadığı görüşünün bildirildiği anlaşılmaktadır.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 01.10.2008 günü yürürlüğe giren geçici 7. maddesinde, bu Yasanın yürürlük tarihine kadar 506 sayılı, 1479 sayılı, 2925 sayılı, bu Yasa ile mülga 2926 sayılı, 5434 sayılı Yasalar ile 506 sayılı Yasa'nın geçici 20. maddesine göre sandıklara tâbi sigortalılık başlangıçları ile hizmet süreleri, fiili hizmet süresi zammı, itibarî hizmet süreleri, borçlandırılan ve ihya edilen süreler ve sigortalılık süreleri tabi oldukları Yasa hükümlerine göre değerlendirileceği yönündeki hükmün öngörülmüş olması ve genel olarak yasaların geriye yürümemesi (geçmişe etkili olmaması) kuralı karşısında davanın yasal dayanağı 506 sayılı Yasa'nın 79/10. maddesidir. Bu tür hizmet tespiti davalarının kanıtlanması yönünden özel bir yöntem öngörülmemiştir. Kimi ayrık

durumlar dışında; resmi belge veya yazılı delillerin bulunması, sigortalı sayılması gereken sürelerin saptanmasında güçlü delil olmaları itibarıyla sonuca etkili olurlar. Ne var ki bu tür kanıtların bulunmaması, salt, bu nedene dayalı istemin reddine neden olmaz. Somut bilgilere dayanması, inandırıcı olmaları kokuluyla, Kuruma bildirilen dönem bordroları, tanıkları veya ip ilişkisini bilen veya bilmesi gereken işverenler tarafından Kuruma bildirilen komşu işyerleri çalışanları gibi kişilerin bilgileri ve bunları destekleyen kimi diğer kanıtlarla dahi sonuca gitmek mümkündür.

Sosyal Güvenliğe yönelik bu tür davalarda öncelikle davacının çalışmasına ilişkin belgelerin, işveren tarafından verilip verilmediği araştırılmalı, işyerinin o dönemde gerçekten var olup olmadığı, Kanun kapsamında bulunup bulunmadığı eksiksiz bir şekilde belirlenmeli, daha sonra çalışma iddiasının gerçeğe uygunluğu özel bir duyarlılıkla araştırılmalıdır. Çalışma olgusu her türlü delille ispatlanabilirse de çalışmanın konusu, sürekliliği kesintilimi olduğu, başlangıç ve bitiş tarihleri konularında tanıkların sözleri değerlendirilirken bunların inandırıcılığı üzerinde durulmalı, verdikleri bilgilere nasıl vakıf oldukları işveren, işçi ve işyeriyle ilişkileri dikkate alınmalı, işyerinin kapsam, kapasite ve niteliği ile bu beyanlar kontrol edilmeli, mümkün oldukça işyerindeki çalışmaları dava konusu sürede süreklilik arz eden işyeri çalışanları ile kayıt ve araştırma yolu ile belirlenmiş komşu ve yakın işyerinden tanıklar dinlenilmeli, çalışma olgusu hiçbir kuşku ve duraksamaya yer bırakmayacak şekilde açıkça belirlenmelidir.

Somut olayda; davalı şirketin yaptığı işin şehir içi eşya taşımacılığı olduğu ve işin niteliği gereği adına kayıtlı 4 adet kamyonla şehir içi eşya taşıma işi yapan şirketin İşçi çalıştırmadan bu işi yapmasının hayatın olağan akışına uygun olmadığı, gerek Kurum müfettişi raporunda gerekse bordro tanığı Emin Güzel ile diğer tanıkların anlatımından davacının davalı şirkete ait nakliye işinde hamal olarak çalıştığı anlaşıldığı halde, mahkemece davanın kabulü yerine, davacının çalışmasının devamlılık arz etmediği gerekçesi ile reddine karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davacının bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Hükümün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, temyiz harcının istek halinde temyiz edene iadesine, 14.03.2011 gününde oybirliğiyle karar verildi.